

Till arbetspensionsanstalterna

ÄNDRINGAR I STADGANDENA OM PENSIONSTILLGÅNGAR

Arbetspensionskassans och Pensionskassans för utövande konstnärer placeringsverksamhet blir friare

Regeringen har avlåtit en proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av av 1 och 11 §§ lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden samt 9 § lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande (RP 290/90).

För tillfället skall Arbetspensionskassan och Pensionskassan för utövande konstnärer uppta placeringskredförsäkring i Pensionskyddscentralen som säkerhet för alla sina investeringar, vars säkerhet inte utgörs av i 10 kap. 3 § 1 mom.1-4 punkterna lagen om försäkringslagen angivna eller med dem likställbara värdepapper eller förbindelser eller fast egendom som till sitt värde motsvarar investeringen.

För liv- och pensionsförsäkringsbolagens placeringar skall kravet på ställandet av säkerhet endast utgöra 85 % av det sammanlagda premie- och ersättningsansvaret.

Därför föreslås att kravet på ställande av säkerhet för ovannämnda pensionskassors placeringsverksamhet lindras. Eftersom det inte krävs att pensionskassor på samma sätt som liv- och pensionsförsäkringsbolag skall ha eget kapital, föreslås dock i propositionen att Arbetspensionskassans och Pensionskassans för utövande konstnärer placeringar för att uppfylla kravet på säkerheter skall utgöra minst 90 % i stället för 85 % av premiereserven.

Ändringarna avses träda i kraft 1.2.1991.

Ändring av lagen om pensionsstiftelser

Regeringen har avlåtit en proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om pensionsstiftelser och 13 a § lagen om pension för arbetstagare (RP 305/90). Avsikten är att förbättra tryggheten i fråga om de frivilliga pensionsförmåner som pensionsstiftelserna beviljar särskilt för dem

LA/Rolf Storsjö

3.12.1990

som redan uppbär pension samt deras förmånstagare.

Den gällande lagen om pensionsstiftelser förplikar inte att täcka det ansvar som följer av de frivilliga tilläggsförmåner som pensionsstiftelserna beviljar. Enligt propositionen skall pensionsstiftelserna beträffande frivilliga tilläggsförmåner täcka 75 % av pensionerade personers redan löpande pensioner och framtida pensioner samt deras förmånstagares pensioner och andra förmåner. I sammanhang med pensionsstiftelserna skall kravet på täckning gälla särskilt för varje arbetsgivares pensionsansvar. Kravet på täckning skall uppfyllas inom nio år från det lagen trätt i kraft, minst en niondedel varje år. Social- och hälsovårdsministeriet skall på ansökan kunna medge undantag från nämnda tidsfrist.

För närvarande kan pensionsstiftelserna av sina medel utge lån till arbetsgivaren utan säkerhet. Enligt propositionen skall detta i framtiden kunna ske endast mot säkerhet. Kravet på säkerhet skall gälla lån som beviljats efter det lagen trätt i kraft.

Social- och hälsovårdsministeriets rättigheter att använda tvångsmedel mot en stiftelse som bryter mot lag eller mot stiftelsens stadgar skall preciseras.

Enligt ändringen av APL kan Pensionsskyddscentralen bevilja kreditförsäkring även för frivilliga tilläggsförmåner, vilket för närvarande inte är möjligt.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt sedan de har antagits och stadfästs.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Seppo Pietiläinen
Pentti Koivistoinen

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 1 och 11 §§ lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden samt 9 § lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar av de stadganden i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande som gäller säkerhet som ställs för placeringar vilka görs av de pensionskassor som handhar pensionskyddet enligt nämnda lagar. Hittills har liv- och pensionsförsäkringsbolag enligt lagen om försäkringsbolag kunnat placera sina tillgångar friare

än pensionskassorna. Avsikten med propositionen är att avlägsna denna skillnad genom att i tillämpliga delar förenhetliga stadgandena om säkerheter i anslutning till pensionskassornas placeringsverksamhet med motsvarande stadganden om liv- och pensionsförsäkringsbolagens placeringsverksamhet.

Avsikten är att de föreslagna ändringarna skall träda i kraft den 1 februari 1991.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

I lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62) ingår stadganden om hur sådana arbetspensionskassor som sköter pensionskyddet enligt lagen skall placera sina tillgångar i lagens 11 §. Motsvarande stadgande för pensionskassor som sköter utövande konstnärers pensionskydd enligt lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande (662/85) finns i lagens 9 §. Enligt dessa stadganden skall placeringarna göras med beaktande av säkerhet, bevarandet av realvärdet, avkastning och pensionskassans likviditet.

De nuvarande stadgandena ställer delvis strängare krav på ställandet av säkerhet för pensionskassors placeringsverksamhet än de som 10 kap. 3 § 1 mom. lagen om försäkrings-

bolag (1062/79) ställer för liv- och pensionsförsäkringsbolags placeringsverksamhet. En arbetspensionskassa och en pensionskassa för utövande konstnärer skall som säkerhet för sina investeringar uppta placeringskreditförsäkring i pensionskyddscentralen, om inte säkerheten utgörs av i 10 kap. 3 § 1 mom. 1—4 punkterna lagen om försäkringslagen angivna eller till sin art och säkerhet därmed likställbara värdepapper eller förbindeiser eller fast egendom som till sitt värde motsvarar investeringen. Däremot gäller för liv- och pensionsförsäkringsbolagens placeringsverksamhet det stadgande i samma mom. enligt vilket investeringar för att uppfylla kraven på ställandet av säkerhet skall utgöra minst 85 % av bolagets sammanlagda premie- och ersättningsansvar. Den återstående andelen av liv- och pensionsförsäkringsbolagens investeringar behöver inte uppfylla dessa krav. Dessutom kan enligt mo-

mentets 6 punkt även andra säkerheter som social- och hälsovårdsministeriet godkänt utgöra som täckning för ett bolags investeringar. En sådan säkerhet kan utgöras av bl.a. bolagens aktier i ett bostads- eller fastighetsaktiebolag eller deras börsnoterade aktier. Användningen av sådana investeringsformer är i enlighet med det ovan anförda möjlig för arbetspensionskassor och utövande konstnärers pensionskassor endast om täckningen för investeringen utgörs av en placeringskreditförsäkring som pensionsskyddscentralen har beviljat.

I 11 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, vilket lagrum i fråga om sakinnehållet har sin ursprungliga betydelse av år 1962, och 9 § lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande beaktas inte i tillräckligt stor utsträckning behoven och de nuvarande förutsättningarna för arbetspensionskassan och pensionskassan för utövande konstnärer att placera sina medel på ett mångsidigare sätt. Det ursprungliga stadgandet kom på sin tid till för att gälla ett flertal arbetspensionskassor, och det var säkerligen då befogat med försiktighet beträffande kraven på säkerheter. Med beaktande av den nuvarande omfattningen av arbetspensionskassans och pensionskassans för utövande konstnärer placeringsverksamhet samt de resurser som de har till sitt förfogande är det inte motiverat att för dem uppställa sådana krav på säkerheter som är strängare än de krav som gäller beträffande liv- och pensionsförsäkringsbolagen och som skulle medföra tilläggskostnader för pensionskassorna, inte heller att ålägga pensionsskyddscentralen ekonomiskt ansvar för arbetspensionskassans och pensionskassans för utövande konstnärers placeringsverksamhet. Med tanke på en förenkling av anvisningsförfarandet beträffande försäkringsverksamheten och undvikande av tolkningsfrågor som framkallar ovisshet är det motiverat att ändra stadgandena om säkerheter för dessa pensionsanstalters placeringsverksamhet så att de i så stor utsträckning som möjligt överensstämmer med motsvarande krav beträffande liv- och pensionsförsäkringsbolag.

Med stöd av det ovan anförda föreslås att pensionsskyddscentralens placeringskreditförsäkring inte längre enligt vad som nyss har sagts skall krävas som säkerhet för placeringar som görs av arbetspensionskassan och pensionskassan för utövande konstnärer samt att 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag i tillämpliga delar skall gälla dessa kassors placeringsverksamhet. Eftersom det inte krävs att pensionskassor på samma sätt som liv- och pensionsförsäkringsbolag skall ha eget kapital, är det dock motiverat att kravet på säkerheter skall vara något större än för liv- och pensionsförsäkringsbolagen. I anknytning härtill föreslås att en arbetspensionskassas placeringar för att uppfylla kravet på säkerheter skall utgöra minst 90 % i stället för 85 % av den premierserv som avses i 10 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden. Det föreslås att lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande ändras på motsvarande sätt.

2. Propositionens statsekonomiska verkningar

Propositionen har ingen statsekonomisk betydelse.

3. Samband med andra propositioner

Riksdagen har även förelagts en proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om pension för arbetstagare och 1 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (reg.prop. 138/1990 rd.) samt en proposition med förslag till revision av lagstiftningen om rehabilitering (reg.prop. 259/1990 rd.), i vardera föreslås att 1 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden skall ändras. Dessa ändringar som föreslås i samma paragraf i tre olika propositioner bör sammanjämkas enligt den ordning i vilken de olika förslagen antas och stadfästs.

DETALJMOTIVERING**1. Lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden**

1 §. Avsikten med ändringsförslagen är inte att helt slopa möjligheten för arbetspensionskassan ansöka om placeringskreditförsäkring hos pensionskyddscentralen som säkerhet för sina placeringar. Av denna orsak har till andra meningen 1 § 1 mom. till hänvisningarna till paragrafer i lagen om pension för arbetstagare (395/61) fogats en hänvisning även till 13 § 4 mom., vilket innebär att placeringskreditförsäkring kvarstår som ett alternativ då det gäller säkerheter för arbetspensionskassans investeringar.

11 §. Det föreslås att första meningen i 11 § 2 mom. ändras så, att den till sin ordalydelse motsvarar 9 § 1 meningen i lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande. I enlighet härmed skall placeringar göras med beaktande av hur säkra de är, bibehållandet av realvärdet, avkastningen och pensionskassans likviditet. Förslaget innebär därmed inte ett avstående från kraven på säkerhet i placeringsverksamheten. Tredje meningen i 11 § 2 mom. skall ändras så att den i stället för den nuvarande partiella hänvisningen innehåller en hänvisning i tillämpliga delar till 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag. Denna paragraf gäller säkerheter för placeringar. Av stadgande kommer 1 mom. 7 punkten och 2 mom., till de delar det i 2 mom. är fråga om stadganden om huruvida en åter-

försäkrares ansvarighet duger som täckning, inte att gälla arbetspensionskassan. Enligt den föreslagna ändringen skall arbetspensionskassans placeringar för att uppfylla de krav som gäller för ställande av säkerhet täcka minst 90 % av den premiereserv som avses i 10 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden. I praktiken innebär ändringen även att arbetspensionskassan måste utarbeta ett täckningsregister som avses i 10 kap. 3 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag.

2. Lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande

I lagen skall 9 § ändras i motsvarighet till 11 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden. I 11 § ingår redan ett stadgande som motsvarar det hänvisningsstadgande som skall fogas till 1 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.

3. Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna skall träda i kraft den 1 februari 1991.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

L a g

om ändring av 1 och 11 §§ lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 1 mom. och 11 § 2 mom. lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62),

dessa lagrum sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lag av den 11 november 1988 (923/88) och 11 § 2 mom. i lag av den 10 april 1981 (258/81), som följer:

1 §

För en arbetstagare som efter det år då han fyllt 13 år är sysselsatt i skogsarbete, flottningsarbete, olika arbeten som hör till gårdsbruk och trädgårdshushållning, jord-, vatten- och husbyggnadsarbete, jordförbättringsarbete, arbete inom torvindustrin eller hamnarbete eller tjänstgör på ett fartyg i inrikestrafik eller, enligt vad som stadgas genom förordning, arbetar inom något annat sådant område som kännetecknas av kortvariga arbetsförhållanden, skall arbetsgivaren bekosta pensionskydd för ålderdom och invaliditet samt för arbetstagarens anhöriga familjepensionskydd enligt denna lag. Om inte något annat stadgas i denna lag, gäller i övrigt i tillämpliga delar 3 § 2—4 mom., 4 § 1, 3, 5 och 6 mom., 4 a—4 d, 4 f och 4 g §§, 5 b § 3 och 4 mom., 5 c, 7 a—7 c, 8 a, 8 b, 9, 9 a och 10 §§, 12 §, 13 § 3 och 4 mom., 14, 15 a, 15 b, 16, 17, 17 a och 18 §§ samt 19 a—19 d, 20, 21, 21 a, 21 b, 22 och 23 §§ lagen om pension för arbetstagare.

11 §

Placeringarna skall göras med beaktande av hur säkra de är, bibehållandet av realvärdet, avkastningen och pensionskassans likviditet. I fråga om säkerheten för placeringarna skall i tillämpliga delar gälla vad som stadgas i 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag (1062/79). Av täckningen för den premiereserv som avses ovan i 10 § 3 mom. skall dock förtecknas ett belopp som uppskattat enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet har bestämt utgör minst 90 procent av premiereserven.

Denna lag träder i kraft den
199 .

2.

L a g**om ändring av 9 § lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 9 § 2 mom. lagen den 26 juli 1985 om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande (662/85) som följer:

9 §

Placeringarna skall göras med beaktande av hur säkra de är, bibehållandet av realvärdet, avkastningen och pensionskassans likviditet. I fråga om säkerheten för placeringarna skall i tillämpliga delar gälla vad som stadgas i 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag (1062/79).

Av täckningen för den premiereserv som avses ovan i 7 § 3 mom. skall dock förtecknas ett belopp som uppskattat enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet har bestämt utgör minst 90 procent av premiereserven.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 16 november 1990

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Minister Tuulikki Hämäläinen

1.

Lag

om ändring av 1 och 11 §§ lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 1 mom. och 11 § 2 mom. lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62),

dessas lagrum sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lag av den 11 november 1988 (923/88) och 11 § 2 mom. i lag av den 10 april 1981 (258/81), som följer:

Gällande lydelse

1 §

För en arbetstagare som efter det år då han fyllt 13 år är sysselsatt i skogsarbete, flottningsarbete, olika till gårdsbruk och trädgårdshushållning hörande arbeten, jord-, vatten- och husbyggnadsarbete, jordförbättringsarbete, arbete inom torvindustrin eller hamnarbete eller som tjänstgör på ett fartyg i inrikesfart eller, enligt vad som stadgas genom förordning, arbetar inom något annat sådant område som kännetecknas av kortvariga arbetsförhållanden, skall arbetsgivaren bekosta pensionskydd för ålderdom och invaliditet samt för arbetstagarens anhöriga familjepensionskydd i enlighet med denna lag. Om inte något annat stadgas i denna lag, gäller i övrigt i tillämpliga delar 3 § 2—4 mom., 4 § 1, 3, 5 och 6 mom., 4 a—4 d, 4 f och 4 g §§, 5 b § 3 och 4 mom., 5 c, 7 a—10 och 12 §§, 13 § 3 mom. samt 14, 15 a—18 och 19 a—23 §§ lagen om pension för arbetstagare.

Förelagen lydelse

1 §

För en arbetstagare som efter det år då han fyllt 13 år är sysselsatt i skogsarbete, flottningsarbete, olika arbeten som hör till gårdsbruk och trädgårdshushållning, jord-, vatten- och husbyggnadsarbete, jordförbättringsarbete, arbete inom torvindustrin eller hamnarbete eller tjänstgör på ett fartyg i inrikestrafik eller, enligt vad som stadgas genom förordning, arbetar inom något annat sådant område som kännetecknas av kortvariga arbetsförhållanden, skall arbetsgivaren bekosta pensionskydd för ålderdom och invaliditet samt för arbetstagarens anhöriga familjepensionskydd enligt denna lag. Om inte något annat stadgas i denna lag, gäller i övrigt i tillämpliga delar 3 § 2—4 mom., 4 § 1, 3, 5 och 6 mom., 4 a—4 d, 4 f och 4 g §§, 5 b § 3 och 4 mom., 5 c, 7 a—7 c, 8 a, 8 b, 9, 9 a och 10 §§, 12 §, 13 § 3 och 4 mom., 14, 15 a, 15 b, 16, 17, 17 a och 18 §§ samt 19 a—19 d, 20, 21, 21 a, 21 b, 22 och 23 §§ lagen om pension för arbetstagare.

11 §

Placeringarna skall göras med beaktande av säkerhet, avkastning och arbetspensionskassans likviditet. Vid bedömningen av säkerhet bör avseende även fästas vid bevarandet av placeringarnas realvärde. Såframt säkerheten för placering inte utgör i 10 kap. 3 § 1 mom. 1—4 punkterna lagen om försäkringsbolag (1062/79) nämnda eller till sin art och säkerhet därmed likställbara värdepapper eller förbin-

Placeringarna skall göras med beaktande av hur säkra de är, bibehållandet av realvärdet, avkastningen och pensionskassans likviditet. I fråga om säkerheten för placeringarna skall i tillämpliga delar gälla vad som stadgas i 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag (1062/79). Av täckningen för den premiereserv som avses ovan i 10 § 3 mom. skall dock förtecknas ett belopp som uppskattat enligt de grunder som

Gällande lydelse

delser eller fast egendom, som till sitt värde motsvarar placeringen, skall som säkerhet för placeringen upptagas placeringskreditförsäkring i pensionskyddscentralen.

Förelagen lydelse

social- och hälsovårdsministeriet har bestämt utgör minst 90 procent av premiereserven.

 Denna lag träder i kraft den
 199 .

2.

Lag

om ändring av 9 § lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande

I enlighet med riksdagens beslut ändras 9 § 2 mom. lagen den 26 juli 1985 om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande (662/85) som följer:

Gällande lydelse

 Placeringarna skall göras med beaktande av deras säkerhet, realvärdets bevarande, avkastningen och pensionsanstaltens likviditet. Säkerheten för placering skall utgöra i 10 kap. 3 § 1 mom. 1—4 punkten lagen om försäkringsbolag (1062/79) nämnda eller sin sin art och säkerhet därmed likställda värdepapper eller förbindelser eller fast egendom som till sitt värde motsvarar placeringen, eller också placeringskreditförsäkring som beviljats av pensionskyddscentralen.

Förelagen lydelse

9 §

 Placeringarna skall göras med beaktande av hur säkra de är, bibehållandet av realvärdet, avkastningen och pensionskassans likviditet. I fråga om säkerheten för placeringarna skall i tillämpliga delar gälla vad som stadgas i 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag (1062/79). Av täckningen för den premiereserv som avses ovan i 7 § 3 mom. skall dock förtecknas ett belopp som uppskattat enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet har bestämt utgör minst 90 procent av premiereserven.

 Denna lag träder i kraft den
 199 .

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar
om ändring av lagen om pensionsstiftelser och 13 a § lagen om
pension för arbetstagare**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om pensionsstiftelser ändras så att det pensionsansvar som följer av de frivilliga tilläggsförmåner som pensionsstiftelserna beviljar täcks till 75 % till den del det är fråga om pensionerade personers redan löpande och framtida pensioner, deras förmånstagares framtida pensioner och andra förmåner. I propositionen föreslås dessutom att pensionsstiftelserna skall ha rätt att framdeles låna ut sina medel till arbetsgivarna endast mot säkerhet. De stadganden som

gäller tillsynen över pensionsstiftelserna föreslås bli reviderade så att social- och hälsovårdsministeriets rättigheter att använda tvångsmedel mot en stiftelse som bryter mot lag eller stiftelsens stadgar fastställs mera detaljerat och preciserat än för närvarande.

De föreslagna ändringarna avses träda i kraft vid ingången av det kalenderår som infaller efter att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
ALLMÄN MOTIVERING	3	DETALJMOTIVERING	7
1. Propositionens samhälleliga betydelse	3	1. Motivering till lagförslagen	7
1.1. Mål	3	1.1. Lagen om pensionsstiftelser	7
1.2. Medel	3	1.2. Lagen om pension för arbetstagare	9
2. Nuläget och ärendets beredning	4	2. Ikraftträdande	9
2.1. Nuläget	4		
2.1.1. Pensionsstiftelsesystemets utveckling	4	LAGTEXTERNA	11
2.1.2. Statistiska uppgifter om pensionsstiftelserna	5	1. Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	11
2.2. Ärendets beredning	6	2. Lag om ändring av 13 a § lagen om pension för arbetstagare	13
3. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar	6	BILAGA	14
4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	7	Parallelltext	14
		1. Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	14

ALLMÄN MOTIVERING

1. Propositionens samhälleliga betydelse

1.1. Mål

Syftet med propositionen är att förbättra tryggheten i fråga om de frivilliga pensionsförmåner som pensionsstiftelserna beviljar. Avsikten är att genom propositionen särskilt säkerställa pensionsskyddet för dem som redan är pensionerade, begränsa ansvarsunderskottets högsta tillåtna belopp och täcka pensionsansvaret.

1.2. Medel

En pensionsstiftelse är ett ändamålsenligt alternativ för ordnande av frivilligt tilläggs-pensionsskydd utöver arbetstagarnas lagstadgade pensionsskydd. Förfarandet har emellertid betydande brister med tanke på pensionsskyddets varaktighet för de frivilliga tilläggsförmånernas del, om arbetsgivaren blir insolvent och pensionsstiftelsens ansvar helt eller delvis är utan täckning. I värsta fall kan arbetstagaren helt bli utan det utlovade pensionsskyddet. Situationen kan bli speciellt oskälig för de arbetstagare som med stöd av tilläggs-pension har gått i pension före lagstadgad pensionsålder eller för vilka tilläggsförmånen utgör en betydande del av det totala pensionsskyddet. Om tilläggs-pensionen upphör, utgör utkomstskyddet för arbetslösa ofta det enda utkomstskyddet eller också sjunker pensionsnivån väsentligt.

I praktiken har det förekommit fall där de arbetstagare som hör till en stiftelses verksamhetskrets och redan pensionerade personer har blivit utan pensionsskydd efter att arbetsgivaren har gått i konkurs och då stiftelsens pensionsansvar har saknat täckning. Endast i ett par fall har en stiftelse emellertid blivit helt insolvent. Med tanke på hur omfattande pensionsstiftelsernas verksamhet är har förmånsförluster varit sällsynta, men de som har råkat

ut för dem har naturligtvis upplevt dem som betydelsefulla.

Avsikten med propositionen är att förbättra tryggheten med tanke på de frivilliga tilläggsförmåner som pensionsstiftelserna beviljar. I detta skede är målet att täcka ansvaret för löpande pensioner; i första hand måste pensionstagarnas ställning tryggas, eftersom pensionärerna har sämre möjligheter att ordna sin utkomst på något annat sätt än de som arbetar. Minskningen av ansvarsunderskottet måste ske stegvis. Om kravet på täckning tas i bruk för snabbt, kan arbetsgivarna få svårigheter med att uppfylla kravet och detta kan rentav leda till förmånsförluster för förmånstagarna. Genom att nu begränsa systemet till löpande pensioner kan den lagstiftning som behövs dessutom fås att träda i kraft snabbare. En minskning av ansvarsunderskottet till alla delar kommer att redas ut i samband med en totalreform av lagen om pensionsstiftelser (469/55).

I denna proposition föreslås att en pensionsstiftelse skall täcka 75 % av det pensionsansvar som föranleds av redan pensionerade personer när det gäller frivilliga tilläggsförmåner. Detta kan jämföras med försäkringsbolagen, som måste täcka hela sitt pensionsansvar, av vilket 85 % måste förtecknas. Ett lägre krav på täckning än det som ställs på försäkringsbolag kan anses motiverat på grund av pensionsstiftelseverksamhetens art. Då kravet på täckning bedöms, måste också den möjligheten beaktas att en ändring av pensionsansvaret eller värdet på egendomen kan höja värdet på stiftelsens tillgångar till ett belopp som överstiger pensionsansvaret.

En stiftelse skall förteckna den täckning som krävs av den. Som täckning godkänns sådan egendom och sådana förbindelser som bl.a. täckningen för premieansvaret för livförsäkring skall bestå av enligt 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag (1062/79).

En kreditförsäkring som har beviljats som säkerhet för ansvarsunderskottet eller garanti som banken har ställt skall jämställas med täckning. På detta sätt kan täckningen smidigt

anpassas till ändringar i pensionsansvaret. Kreditförsäkring kan också beviljas av pensionskyddscentralen. För att detta skall kunna genomföras bör lagen om pension för arbetstare (395/61) ändras så att pensionskyddscentralen kan utge en sådan försäkring även för frivilliga tilläggs pensioner.

Arbetsgivarens möjlighet att låna stiftelsens medel utan säkerhet kan försämra stiftelsens möjligheter att sköta utbetalningen av pensioner. Om arbetsgivarens företag går i konkurs, kan det hända att de medel som pensionsstiftelsen lånat ut utan säkerhet inte fås tillbaka. För att detta skall kunna undvikas bör normala säkerheter krävas för lånen. Säkerställandet av pensionsstiftelsens fordringar vid arbetsgivarens konkurs kräver att arbetsgivaren kan återlåna stiftelsens medel endast mot säkerhet som allmänt har godtagits i bank- och försäkringsverksamheten.

De stadganden i lagen om pensionsstiftelser som gäller tillsynen över pensionsstiftelserna har visat sig vara föråldrade och bristfälliga. I praktiken har det förekommit fall där en stiftelse har kunnat bryta mot sina egna stadgar utan att de föreskrifter som social- och hälsovårdsministeriet har meddelat med stöd av sina tillsynsrättigheter har haft någon inverkan på stiftelsens förfaringssätt. På grund av bristfälligheter i lagen har de tvångsmedel som stått till ministeriets förfogande inte varit tillräckligt effektiva. Med tanke på arten av den verksamhet som pensionsstiftelserna bedriver är det motiverat att tillsynsmyndigheterna har tillräckligt effektiva och mångsidiga medel till sitt förfogande för att få en pensionsstiftelses verksamhet att överensstämma med lag och stadgarna, om inte stiftelsen själv ändrar sin verksamhet så att den uppfyller de krav som ställs på den.

2. Nuläget och ärendets beredning

2.1. Nuläget

2.1.1. Pensionsstiftelsesystemets utveckling

Då arbetsgivarna i början på 1950-talet ordnade frivilligt pensionsskydd för sina arbetstare kunde de välja närmast mellan fyra alternativ: arbetsgivarens särskilda pensionsstadga, en pensionsstiftelse enligt den allmänna lagen

om stiftelser, pensionskassa eller pensionsförsäkring i ett försäkringsbolag. Med tanke på tryggheten utgjorde pensionsstadgan och pensionsförsäkringen de två ytterligheterna. Från arbetsgivarens synpunkt var systemet med pensionsstadga flexibelt, eftersom pensionen enbart grundade sig på arbetsgivarens löfte, som lätt kunde ändras. Pensionsskyddet kvarstod i allmänhet inte, om en ny arbetsgivare trädde till. Enligt alternativet med pensionsstadga kunde pensionerna inte fonderas och pensionernas trygghet var således endast beroende av arbetsgivarens löfte. Arbetsgivaren kunde däremot höja pensionsskyddet nästan utan några direkta kostnader, eftersom det inte krävdes någon förhandsreservering av medel.

Försäkringsalternativet erbjöd ett beständigt och tryggt pensionsskydd. Kravet på pensionsfondering kunde däremot begränsa utvidgandet av pensionsskyddet, eftersom en utvidgning åsamkade arbetsgivaren direkta kostnader. Pensionsfonderna var inte indexskyddade och då det rådde hög inflation försämrades sålunda pensionsskyddet reellt. Alternativet med pensionskassor hade liknande egenskaper som försäkringsalternativet.

Pensionsstiftelserna lydde under den allmänna lagen om stiftelser (109/30). De var registrerade vid justitieministeriet, som också övervakade dem. Inom ramen för lagen om stiftelser kunde pensionsstiftelsernas stadgar utarbetas relativt fritt. Lagen om stiftelser innehöll inte några fonderingsstadganden och i beskattningsslagstiftningen ingick inte heller några stadganden om hur de medel som överlätits till en stiftelse skulle behandlas vid beskattningen.

Vacklande beskattningspraxis medförde osäkerhet inom stiftelserna och utgjorde ett hinder för en utvidgning av det frivilliga pensionsskyddet. De privata arbetsgivarna var dock medvetna om behovet av frivilliga pensionsarrangemang. Då också de andra alternativ som stod till buds hade allvarliga brister, var det rimligt att försöka utveckla alternativet med pensionsstiftelser till ett fungerande system.

Då lagen om pensionsstiftelser bereddes på 1950-talet var man tvungen att försöka få kraven på säkerhet och flexibilitet i balans. De kostnader som hänför sig till ett säkerställande av hela pensionsskyddet hade kunnat inskränka användningen av detta alternativ, eftersom avsikten i alla händelser var att systemet skulle förbli frivilligt. Pensionsskyddets säkerhetsaspekter måste däremot beaktas bättre än i

alternativet med pensionsstadga. Med hänsyn till hela pensionspolitiken skulle pensionsstiftelsesystemet dessutom erbjuda ett meningsfullt alternativ vid sidan av andra system. Som en följd av en samordning av dessa olika aspekter trädde en lag om pensionsstiftelser i kraft 1955, och den innehåller vissa principiella lösningar som var nya vid den tidpunkten.

Beskattningen av pensionsstiftelserna ordnades på ett entydigt sätt: vid beskattningen får arbetsgivaren avdra de medel som han överlåter till en pensionsstiftelse upp till det belopp som motsvarar det ansvar som utgörs av intjänade pensioner.

Med avvikelse från hävdvunnen försäkringsverksamhet krävdes det inte att pensionsstiftelserna skulle fondera pensionerna. Stiftelsen var dock tvungen att räkna ut och meddela beloppet av pensionsansvaret samt det pensionsansvar som inte hade blivit täckt, dvs. ansvarsunderskottet, även om det inte krävdes att det skulle täckas. På basis av ansvarsunderskottet var det möjligt att bedöma pensionsskyddets trygghet. Det blev inte heller obligatoriskt att intjänat pensionskydd skulle kvarstå om arbetsförhållandet upphörde, men i pensionsstiftelsens stadgar skulle ingå klara bestämmelser om villkoren för pensionskyddets varaktighet. Eftersom pensionskyddets trygghet var beroende av arbetsgivarens betalningsförmåga stadgades även att arbetsgivaren ensam skall svara för pensionsstiftelsens kostnader. En stiftelse kunde inte ta emot arbetstagarnas försäkringspremier.

Enligt lagen om pensionsstiftelser har arbetsgivaren rätt att låna de medel som han har överlåtit till stiftelsen. Härvid står medlen till arbetsgivarens förfogande tills de behövs för betalning av pensioner. Ett sådant arrangemang sågs bl.a. som ett medel att skydda sig mot inflationen; den inflationsförlust som pensionsstiftelserna lidit kommer arbetsgivaren till godo och han kan återbetala den i sinom tid som en understödsavgift till stiftelsen.

Den nya lagen om pensionsstiftelser uppfyllde väl de förväntningar som hade ställts på den. Inom två år mer än tredubblades antalet pensionsstiftelser och fram till 1962, då lagen om pension för arbetstagare trädde i kraft, hade det blivit sju gånger större. Antalet arbetstagare som hörde till pensionsstiftelsernas verksamhetskrets ökade nästan i samma takt. År 1962 hörde uppskattningsvis 120 000 arbetstagare till pensionsstiftelsernas verksam-

hetskrets. Detta var ett obetydligt antal jämfört med det totala antalet arbetstagare i landet, men dock väsentligt mer än det antal som tidigare hade omfattats av de frivilliga pensionsförsäkringarna.

Pensionsstiftelserna inverkade också på de lagstadgade pensionernas nivå och den pensionsteknik som valdes. Inom pensionsstiftelserna hade pensionerna stabiliserat sig på en nivå som motsvarade 60 % av lönen. Inom det lagstadgade pensionssystemet uppnåddes detta mål 1975. Pensionsåldern blev 65 år. Också återlåningsystemet överfördes från pensionsstiftelserna till det allmänna arbetspensionssystemet. Detta var nödvändigt redan av den orsaken att försäkrings- och pensionsstiftelsealternativen skulle inta en jämbördig ställning i relation till varandra. Försäkringsalternativets förvaltningskostnader skulle också dimensioneras så att de kunde konkurrera med pensionsstiftelsernas, och i invalidpensionssystemet måste ett självrisksystem tas in för storföretagens del också i försäkringsalternativet.

Pensionsstiftelseverksamheten har varit av stor betydelse för organiseringen av pensionskyddet i Finland. För närvarande svarar pensionsstiftelserna för ca en sjättedel av pensionskyddet. Pensionsstiftelserna utgör ett alternativ vid sidan av pensionsförsäkringsbolagen och pensionskassorna. Förekomsten av olika alternativ bidrar till att ärendena blir skötta på ett effektivt sätt. I pensionsstiftelsealternativet är det lagstadgade pensionskyddet lika tryggt och säkert som i de andra alternativen. Det faktum att en pensionsstiftelse inte kan garantera full trygghet och säkerhet för frivilliga tilläggs pensioner har inte heller allmänt taget lett till för stora pensionslöften eller förlust av pensionskyddet, med undantag av några få enskilda fall där det har förekommit t.o.m. betydande förmånsförluster.

2.1.2. Statistiska uppgifter om pensionsstiftelserna

Tre slag av pensionsstiftelser omfattas av lagen om pensionsstiftelser: APL-pensionsstiftelser, som enbart beviljar förmåner enligt lagen om pension för arbetstagare (B-pensionsstiftelser), s.k. A + B-pensionsstiftelser, som utöver frivilligt tilläggs pensionsskydd (A-avdelning) dessutom beviljar pensionsskydd enligt lagen om pension för arbetstagare (B-avdel-

ning), och pensionsstiftelser som beviljar endast frivilligt tilläggspensionsskydd (A-pensionsstiftelser). Dessutom finns ett antal pensionsstiftelser som flera arbetsgivare gemensamt har grundat. År 1988 var sammanlagt 293 pensionsstiftelser införda i registret över pensionsstiftelser. Av dem var 35 försatta i likvidation. Enbart frivilliga tilläggspensionsarrangemang sköttes av 213 pensionsstiftelser. Pensionsskydd enligt minimivillkoren i lagen om pension för arbetstagare beviljades av 26 stiftelser. De stiftelser som utöver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare även skötte frivilligt tilläggspensionsskydd var 55 till antalet. En del av pensionsstiftelserna var slutna stiftelser; nya personer tas inte längre med i stiftelsens verksamhetskrets.

Vid utgången av 1988 hörde ca 220 000 personer till pensionsstiftelsernas verksamhetskrets. Detta motsvarade ca 16 % av de arbetstagare som omfattas av lagen om pension för arbetstagare. Av dem omfattades ca 120 000 personer av frivilliga tilläggsförmåner. Pensionsansvaret för tilläggspensionerna var sammanlagt ca 17,2 mrd. mk. Ansvarsunderskottet var i medeltal ca 22 % av denna summa. Ansvarsunderskottet har minskat hela tiden. T.ex. år 1975 var det ännu för A-stiftelsernas del 50 % och för A+B-stiftelsernas del 55 % av pensionsansvaret. Motsvarande siffror år 1985 var 40 % och 28 %. I talen har inte en eventuell skillnad mellan egendomens gängse värden och bokföringsvärden kunnat beaktas. I genomsnitt har utvecklingen varit positiv. Det finns dock fortfarande enstake pensionsstiftelser, vilkas ansvarsunderskott är oroväckande stort med tanke på tryggheten. Dessutom är det inte heller alltid tryggt att pensionsstiftelsens medel lånas ut till arbetsgivarna utan säkerhet.

2.2. Ärendets beredning

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 3 oktober 1989 en arbetsgrupp, som fick till uppgift att framlägga förslag till åtgärder genom vilka det frivilliga pensionsskydd som pensionsstiftelserna beviljar kunde göras tryggare än vad det är för närvarande. Arbetsgruppen skulle särskilt beakta säkerställandet av redan pensionerade personers pensionsskydd, ansvarsunderskottets högsta tillåtna belopp, täckandet av pensionsansvaret och säkerstäl-

landet av en pensionsstiftelsens fordringar vid arbetsgivarens konkurs. Arbetsgruppen skulle utarbeta sitt förslag jämte bestämmelser om övergångstider så att verkställandet av det inte medförde onödiga olägenheter för pensionsstiftelserna. Arbetsgruppens förslag sändes på remiss till Pensionsstiftelseförbundet, pensionsskyddscentralen, justitieministeriet och de centralaste arbetsmarknadsorganisationerna. Remissinstanserna förhöll sig i allmänhet positivt till de åtgärder som framfördes i förslaget.

3. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar

Propositionen har inga statsekonomiska verkningar. Däremot bör de privata arbetsgivarna inom en övergångstid täcka 75 % av pensionsansvaret för redan pensionerade personers löpande och framtida pensioner samt deras förmånstagares framtida pensioner. Det sammanlagda beloppet av detta pensionsansvar uppgick till ca 8,8 mrd. mk 1988. Av detta belopp borde sålunda ca 6,6 mrd. mk täckas. Ansvarsunderskottets totala belopp enligt bokslutsuppgifterna för 1988 uppgick till ca 786 milj. mk för detta pensionsansvars del. På basis av uppgifterna för 1988 skulle arbetsgivarna vara tvungna att betala uppskattningsvis ca 410 milj. mk i understödsavgift med beaktande av att 75 % av ansvaret skall täckas. Andra alternativ för täckande av ansvaret är att värdet på stiftelsens egendom höjs eller att kreditförsäkring eller bankgaranti upptas som säkerhet för ansvarsunderskottet. För understödsavgiftens del är det fråga om en tidigareläggning av betalningen, med andra ord skall arbetsgivaren betala understödsavgiften redan i det skedet då pensionsansvaret uppkommer; för närvarande är arbetsgivaren skyldig att i understödsavgift endast betala så mycket som behövs för utbetalning av pensionerna vid respektive tidpunkt. Egentliga merkostnader föranleds av ordnandet av säkerhet för de medel som lånas ur stiftelsen, såsom av kreditförsäkringar och stämpelskatt. Merkostnaderna beräknas utgöra ca 1—2 % av det pensionsansvar som skall täckas.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Avsikten är att beredningen av en totalreform av lagen om pensionsstiftelser skall inle-

das vid social- och hälsovårdsministeriet. I samband med den kommer bl.a. även frågan om täckning av pensionsansvaret för framtida pensioner att redas ut.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lagen om pensionsstiftelser

4 §. Enligt det gällande 2 mom. är en stiftelse berättigad att av sina medel utge lån till en arbetsgivare. I propositionen föreslås att arbetsgivaren dock skall vara tvungen att ställa en godtagbar säkerhet för de medel som han lånar. I förslaget nämns inte närmare säkerhetens art, men avsikten är att pensionsstiftelserna skall följa de principer som allmänt iakttas i bankernas och försäkringsbolagens kreditgivning. Enligt lagens ikraftträdelsestadgande skall säkerhet ställas för lån som beviljas efter att lagen har trätt i kraft. På skulden skall betalas en ränta som är minst lika stor som den ränta som tillämpas vid beräkningen av det i 7 § nämnda pensionsansvaret, dvs. vid utgången av 1989 en ränta om 9,5 % på de medel som utgör täckning för lagstadgade pensionsförmåner och 4,25 % på de medel som utgör täckning för frivilliga tilläggsförmåner.

För tydlighetens skull föreslås i 3 mom. blir nämnt att om arrangemangen i fråga om säkerheter för placeringar och fordringar som hänför sig till verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare stadgas i 13 § i nämnda lag.

Den gällande paragrafens 3 och 4 mom. skall bli 4 och 5 mom. Av denna anledning bör gällande 4 mom. ändras eftersom hänvisningsstadgandet måste ändras.

7 §. Det i paragrafen ingående stadgandet om beräkning av pensionsansvaret enligt social- och hälsovårdsministeriets anvisningar är avsett att vara en föreskrift som binder alla pensionsstiftelser. Av denna anledning och på grund av normstadgandena föreslås att ordet "anvisning" ersätts med ordet "föreskrift".

2 a. kap. Pensionsstiftelsens frivilliga tilläggsförmåner och täckningen av dem

Det föreslås att till lagen fogas ett nytt 2 a kap., i vilket skall stadgas om pensionsstiftelsernas frivilliga tilläggsförmåner och täckningen av dem.

7 a §. I paragrafen definieras en pensionsstiftelsens frivilliga tilläggsförmåner enligt detta kapitel. Med frivillig tilläggsförmån avses i detta kapitel annat pensionsskydd enligt stiftelsens stadgar än lagstadgat pensionsskydd eller pensionsskydd som har registrerats enligt 11 § lagen om pension för arbetstagare.

7 b §. Den gällande lagen innehåller inte några stadganden om täckande av det pensionsansvar som följer av de frivilliga tilläggs-pensioner som en pensionsstiftelse beviljar. Den föreslagna paragrafen innehåller stadganden om täckandet av pensionsansvaret för pensionstagarnas pensioner och förtecknande av de medel som utgör täckning för pensionsansvaret samt om social- och hälsovårdsministeriets rätt att av särskilda skäl medge undantag från de krav som gäller graden av täckning.

I 1 mom. föreslås bli stadgat att beträffande frivilliga tilläggsförmåner skall pensionsstiftelsen täcka minst 75 % av det pensionsansvar som följer av redan pensionerade personers löpande och framtida pensioner, deras förmånstagares framtida pensioner och andra förmåner. Andra förmåner är t.ex. det begravningsbidrag som stiftelserna beviljar. Indelningen av pensionsansvaret enligt denna paragraf avviker från indelningen enligt 7 §, enligt vilken pensionsansvaret på basis av bokslutstidpunkten indelas i pensioner som begynt utfalla och framdeles utfallande pensioner.

Enligt ikraftträdelsestadgandet skall en stiftelse uppfylla de föreslagna kraven jämnt

fördelat på en tid av nio år från det lagen träder i kraft, om inte social- och hälsovårdsministeriet medger undantag från stadgandet.

I 2 mom. föreslås bli stadgat om den egendom som lämpar sig som täckning. Momentets 1—5 och 7 punkt motsvarar 10 kap. 3 § 1 mom. 1—6 punkten lagen om försäkringsbolag och fastställer vad täckningen skall bestå av. Med värdet på den egendom som nämns i 4 och 5 punkten av momentet avses gängse värde. Enligt momentets 6 punkt kan täckningen även bestå av förbindelser eller fordringar till säkerhet för vilka en finsk försäkringsgivare, en av social- och hälsovårdsministeriet godkänd utländsk försäkringsgivare eller pensionsskyddscentralen har beviljat kreditförsäkring eller en finsk bankinrättning eller en av social- och hälsovårdsministeriet godkänd utländsk bankinrättning har ställt bankgaranti. En i momentets 7 punkt angiven annan förbindelse kan vara t.ex. garanti som staten har ställt för betalningen av pensioner och i samma lagrum nämnt annat värdepapper en aktie som noterats på börsen. Enligt momentets 8 punkt jämföras med den täckning som nämns i 1 mom. kreditförsäkring som en i 6 punkten angiven försäkringsgivare eller pensionsskyddscentralen har beviljat eller garanti som en bank har ställt som säkerhet för täckande av ansvarskottet.

Enligt 3 mom. skall en pensionsstiftelse förteckna den täckning som avses i 1 mom. De värdepapper och förbindelser som ingår i den förtecknade täckningen skall förvaras åtskilda från stiftelsens övriga egendom.

En pensionsstiftelse kan också vara en i 33 § nämnt stiftelse som två eller flera arbetsgivare gemensamt har grundat. För att det nu framförda målet att trygga pensionsfordringarna vid en arbetsgivares konkurs skall kunna nås, bör kravet på täckning gälla särskilt för varje arbetsgivares pensionsansvar i en gemensam pensionsstiftelse. Om krav på täckning särskilt för varje arbetsgivare föreslås bli stadgat i 4 mom.

I denna proposition har kravet på täckning för pensionsansvaret begränsats till löpande pensioner samt framtida pensioner och andra förmåner som baserar sig på dem. Då detta samt revideringens tidtabell har fastställts har beaktats att en totalreform av lagen om pensionsstiftelser kommer att inledas så snart som möjligt.

Enligt 5 mom. kan social- och hälsovårdsministeriet av särskilda skäl medge undantag från stadgandena i 1 mom. En förutsättning för beviljande av ett sådant undantag skall vara att det inte kan anses äventyra pensionsskyddet.

Närmare föreskrifter om egendom som lämpar sig som täckning meddelas av social- och hälsovårdsministeriet.

7 c §. I denna paragraf ingår stadganden för den händelse att en stiftelse inte uppfyller de krav på täckning som nämns i 7 b §. Bristande täckning kommer i allmänhet fram i samband med bokslutet, men den kan konstateras också på annat sätt, t.ex. vid en granskning under räkenskapsperioden. Efter att bristen har konstaterats skall stiftelsen omedelbart vidta åtgärder för täckande av den. Enligt förslaget skall bristen täckas inom sex månader från det den konstaterades. I vissa fall kan sex månader visa sig vara en för kort tid, t.ex. om ovanligt många pensionsfall har inträffat. Härvid kan social- och hälsovårdsministeriet på ansökan bevilja stiftelsen förlängd tidsfrist. Om stiftelsen ännu inte efter fastställd tid har uppfyllt kravet på täckning, måste de i 7 a § nämnda frivilliga tilläggsförmånerna minskas i den ordning som stadgas i 18 §.

26 §. I denna paragraf föreslås bli stadgat om de tvångsmedel som social- och hälsovårdsministeriet kan använda mot en stiftelse. Om en stiftelse bryter mot lag, stiftelsens stadgar eller de föreskrifter som social- och hälsovårdsministeriet har meddelat med stöd av lag, skall ministeriet enligt 1 mom. i första hand uppmana stiftelsen att rätta till saken inom en viss tid. Denna tid får inte utan tvingande skäl vara längre än sex månader. Det nya jämfört med gällande lag är att ministeriet enligt 2 mom. har rätt att förbjuda verkställigheten av ett beslut som gäller ovan nämnda frågor eller, om beslutet redan har verkställts, kräva att stiftelsen vidtar åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Om det föreligger misstankar om att en stiftelse inte följer ministeriets uppmaning eller förbud, kan ministeriet enligt 3 mom. förelägga vite för att förstärka sitt beslut. Vite kan användas, om det felaktiga förfarandet eller försummelsen är så ringa att strängare tvångsmedel inte behöver tillgripas. För närvarande kan ministeriet i egenskap av tillsynsmyndighet anhålla om att länsstyrelsen förelägger vite, om en stiftelse inte iakttar ministeriets föreskrifter. Om ministeriet självt kan förelägga vite, blir

tillsynen effektivare och snabbare. I de flesta fall leder redan föreläggandet av vite till att ministeriets föreskrifter iakttas.

I ett beslut om föreläggande av vite skall ändring inte kunna sökas genom besvär, eftersom beslutet inte ålägger stiftelsen att betala vitet. Först om stiftelsen inte ens vid vite gör den rättelse som ministeriet kräver skall vitet dömas ut. I ett sådant beslut skall ändring kunna sökas på normalt sätt. Om utdömande av vite beslutar länsstyrelsen i Nylands län, eftersom det är ändamålsenligt att de frågor som gäller vite behandlas av en enda länsstyrelse, oberoende av var stiftelsen har sin hemort. Ärendet anhängiggörs vid länsstyrelsen på anhållan av ministeriet. Ministeriet skall till länsstyrelsen lämna in uppgifter om det förordnande som det har meddelat stiftelsen samt om det vite som förelagts för att förstärka förordnandet. Samtidigt skall ministeriet anhålla om att vitet döms ut med anledning av att förordnandet inte har följts.

26 a §. Om stiftelsen inte iakttar ministeriets uppmaning eller förbud eller om stiftelsens styrelse inte heller annars fullgör sina uppgifter enligt lag eller stiftelsens stadgar, skall social- och hälsovårdsministeriet enligt paragrafens 1 mom., på samma sätt som enligt gällande lag, kunna förordna en syssloman att sköta stiftelsens angelägenheter tills saken har rättats till. En syssloman skall kunna förordnas även då stiftelsen inte har någon styrelse alls.

För att en stiftelses angelägenheter snabbt skall fås i ordning föreslås i 2 mom. bli stadgat att de beslut som ministeriet har fattat med stöd av sina tillsynsbefogenheter skall kunna verkställas oberoende av eventuella besvär. I egenskap av besvärinstans kan högsta förvaltningsdomstolen vid behov avbryta verkställigheten av ett beslut.

26 b §. I paragrafen har namnet på ministeriet ändrats till social- och hälsovårdsministeriet. Momentets sakinhåll motsvarar 26 § 2 mom.

28 §. I paragrafen ingår ett stadgande om ministeriets rätt att förordna en syssloman för en stiftelse, om stiftelsen inte har styrelse eller om styrelsen försummar sina åligganden. Eftersom det i denna proposition föreslås att lagens 26 § skall ändras så att en syssloman i de fall som nämns i 28 § kan förordnas även enligt 26 §, föreslås att gällande 28 § upphävs som onödig.

1.2. Lagen om pension för arbetstagare

13 a §. Till 13 a § lagen om pension för arbetstagare föreslås bli fogat ett nytt 2 mom. Med stöd av det kan pensionsskyddscentralen meddela kreditförsäkring till säkerhet för att kraven på täckning för de frivilliga tilläggsförmåner som avses i 7 a § lagen om pensionsstiftelser uppfylls. För närvarande är detta inte möjligt. Det kan bli fråga om kreditförsäkring som beviljas som säkerhet för pensionsstiftelsens placering eller för täckande av pensionsstiftelsens ansvarsunderskott. Med avvikelse från det lagstadgade pensionsskyddet är kreditförsäkringen frivillig för pensionsskyddscentralen.

2. Ikraftträdande

Lagändringarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt sedan de har antagits.

Då avsikten inte är att lagen om ändring av lagen om pensionsstiftelser skall träda i kraft retroaktivt, skall den säkerhet som avses i det ändrade 2 mom. i 4 § ställas för lån som har beviljats efter det lagen har trätt i kraft.

En pensionsstiftelse skall uppfylla kravet på täckning i lagförslagets 7 b § inom nio år från det lagen trädde i kraft. Den nämnda tiden har ansetts nödvändig för att täckandet av pensionsansvaret inte skall åsamka arbetsgivarna oskäligt stora ekonomiska påfrestningar och sålunda eventuellt innebära att pensionstagarerna går miste om sina förmåner. Räknet från lagens ikraftträdande skall minst en niondedel av kravet på täckning uppfyllas varje år så att minst en niondedel har uppfyllts vid utgången av det första kalenderåret, minst två niondedelar vid utgången av det andra kalenderåret och vid utgången av de följande åren på motsvarande sätt så många niondedelar av det slutliga beloppet som motsvarar det antal år som har förflutit från det lagen trädde i kraft. För vissa stiftelser kan den föreslagna tidtabellen visa sig bli för snäv. Därför skall social- och hälsovårdsministeriet på ansökan kunna medge undantag från tidsfristen om nio år samt från den tidtabell enligt vilken täckningskravet skall uppfyllas.

I ikraftträdelsestadgandet skall pensionsstiftelserna dessutom åläggas att ändra sina stadgar inom ett år från det lagen trätt i kraft, om stadgarna innehåller bestämmelser enligt vilka

även andra som har rätt till frivilliga tilläggsförmåner enligt 7 a § har samma förmånsrätt till stiftelsens tillgångar om stiftelsen upplöses som de som avses i 7 b § eller bättre förmånsrätt än dessa personer. Utan en sådan ändring av stadgarna skulle pensionerade personer nödvändigtvis inte ha den bästa förmånsrätten till

stiftelsens tillgångar, om stiftelsen upplöses, och då kunde det hända att revideringens syfte delvis inte uppnås.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

L a g**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 2 december 1955 om pensionsstiftelser (469/55) 28 §,
ändras 4 § 2 och 4 mom., 7 § 1 mom. och 26 §
 av dessa lagrum 7 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 10 augusti 1973 (663/73), samt
fogas till 4 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. och det ändrade 4 mom. blir 4 och
 5 mom. och till lagen ett nytt 2 a kap. samt nya 26 a och 26 b §§ som följer:

2 kap

Pensionsstiftelsens tillgångar och bokslut

4 §

En stiftelse har rätt att mot säkerhet låna ut sina medel till arbetsgivaren, som på lånet samt på sådan skuld till stiftelsen som har uppkommit på någon annan grund skall betala minst den ränta som gäller vid beräkningen av det i 7 § nämnda pensionsansvaret.

Om arrangemangen i fråga om säkerheter för placeringar och fordringar som hänför sig till verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare stadgas i 13 § i den lagen.

Social- och hälsovårdsministeriet får på ansökan medge undantag från 4 mom.

7 §

I pensionsstiftelsens balansräkning skall bland passiva upptas det belopp av stiftelsens pensionsansvar, beräknat enligt social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter, som beror på

1) pensioner och andra förmåner som börjat löpa före bokslutsdagen och

2) framtida pensioner och andra förmåner, till den del ansvaret skall anses grunda sig på sådana arbetstagares anställning före bokslutsdagen som hör till stiftelsens verksamhetskrets.

2 a kap.

Pensionsstiftelsens frivilliga tilläggsförmåner och täckningen av dem

7 a §

Med en pensionsstiftelsens frivilliga tilläggsförmåner avses i detta kapitel annat pensions- skydd enligt stiftelsens stadgar än det pensions-

skydd som uppfyller minimivillkoren i lagen om pension för arbetstagare. Sådana frivilliga tilläggsförmåner som har registrerats med stöd av 11 § lagen om pension för arbetstagare betraktas inte som frivilliga tilläggsförmåner enligt detta kapitel.

7 b §

I fråga om frivilliga tilläggsförmåner skall pensionsstiftelsen täcka minst 75 procent av det pensionsansvar som följer av redan pensionerade personers löpande och framtida pensioner, deras förmånstagares framtida pensioner och andra förmåner.

Den täckning som nämns i 1 mom. skall bestå av

1) obligationer och andra skuldförbindelser som har utfärdats eller garanterats av finska staten, en kommun eller ett kommunalförbund,

2) obligationer hörande till obligationslån som har upptagits av en finsk hypoteksför- ening eller bankinrättning,

3) fordringsbevis för vilka en finsk bankin- rättning är ansvarig,

4) skuldförbindelser för vilka säkerheten ut- görs av inteckning i fast egendom i Finland eller i anläggning på annans mark och i lego- rätten till själva marken, dock så att stiftelsens fordran samt de fordringar som har samma eller bättre förmånsrätt sammanlagt inte får överstiga 70 procent eller, då det är fråga om ett sådant företags egendom i vilket stiftelsen har absolut bestämmanderätt, 85 procent av det värde som den intecknade egendomen en- ligt en kompetent fackmans uppskattning kan anses ha,

5) fast egendom i Finland, dock så att det förtecknade värdet och de fordringar till säker- het för vilka inteckning har fastställts i denna egendom sammanlagt inte får överstiga 85

procent av egendomens värde, beräknat enligt 4 punkten,

6) förbindelser och fordringar till säkerhet för vilka en finsk försäkringsgivare, en av social- och hälsovårdsministeriet godkänd utländsk försäkringsgivare eller pensionskyddscentralen har beviljat kreditförsäkring eller en finsk bankinrättning eller en av social- och hälsovårdsministeriet godkänd utländsk bankinrättning har ställt bankgaranti,

7) andra värdepapper och förbindelser som med hänsyn till arten och tryggheten kan likställas med dem som nämns i 1—4 punkten och som social- och hälsovårdsministeriet godkänner, eller

8) kreditförsäkring som en i 6 punkten angiven försäkringsgivare eller pensionskyddscentralen har beviljat eller garanti som en bank har ställt som säkerhet för täckande av ansvarsunderskott som hänför sig till pensionsansvaret.

Stiftelsen skall förteckna den täckning som avses i 1 mom. De värdepapper och förbindelser som ingår i den förtecknade täckningen skall förvaras åtskilda från stiftelsens övriga egendom.

Vad som i 1 mom. stadgas om täckning av en pensionsstiftelsens frivilliga tilläggsförmåner skall i fråga om en i 33 § nämnd pensionsstiftelse tillämpas på arbetsgivarna var för sig.

Social- och hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl medge undantag från 1 mom.

7 c §

Har i bokslutet eller annars konstaterats att pensionsstiftelsen inte uppfyller kraven i 7 b §, skall stiftelsen uppfylla dem inom sex månader, om inte social- och hälsovårdsministeriet beviljar en längre tidsfrist. I annat fall skall pensioner och andra förmåner enligt 7 a § minskas i den ordning som stadgas i 18 §.

26 §

Om en pensionsstiftelse inte följer lag, stiftelsens stadgar eller social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter, skall ministeriet uppmana stiftelsen att rätta till saken inom en viss tid, som utan tvingande skäl inte får vara längre än sex månader.

Ministeriet har rätt att förbjuda verkställigheten av ett beslut som stiftelsens styrelse eller något annat förvaltningsorgan har fattat i ett ärende som nämns i 1 mom. Om beslutet redan

har verkställts, kan ministeriet ålägga stiftelsen att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Ministeriet kan förelägga vite för att förstärka en i denna paragraf nämnd uppmaning eller ett i denna paragraf nämnt förbud. Ändring i ett beslut om föreläggande av vite får inte sökas genom besvär. Länsstyrelsen i Nylands län dömer ut vitet.

26 a §

Om en uppmaning eller ett förbud enligt 26 § inte iakttas, om stiftelsens styrelse annars försummar sina uppgifter eller om stiftelsen inte har någon styrelse, kan ministeriet förordna en eller flera sysslomän att sköta stiftelsens angelägenheter tills saken har rättats till.

Ett ministeriebeslut enligt 26 § eller denna paragraf får verkställas trots besvär.

26 b §

Har styrelsen eller något annat förvaltningsorgan åsamkat stiftelsen skada så som nämns i 10 §, kan social- och hälsovårdsministeriet vidta sådana åtgärder att allmän åklagare förordnas att vid domstol framställa skadestånds- eller straffanspråk i saken. Styrelsen eller förvaltningsorganet kan då även förpliktas att fullgöra vad som har underlåtit.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Säkerhet enligt 4 § 2 mom. skall ställas för lån som en pensionsstiftelse beviljar sedan lagen har trätt i kraft.

Stiftelsen skall uppfylla kraven i 7 b § inom nio år från ikraftträdandet så att minst en niondedel har uppfyllts vid utgången av det första kalenderåret, minst två niondedelar vid utgången av det andra kalenderåret och vid utgången av de följande kalenderåren på motsvarande sätt så många niondedelar av täckningskravet som motsvarar det antal år som har förflutit från ikraftträdandet. Social- och hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl medge undantag från detta moment.

Om det i en pensionsstiftelsens stadgar ingår bestämmelser, enligt vilka även andra personer som har rätt till sådana frivilliga tilläggsförmåner som avses i 7 a § har samma förmåners rätt till stiftelsens tillgångar om stiftelsen upplöses som de personer som avses i 7 b § eller bättre förmåners rätt än dessa, skall stadgarna inom ett år från ikraftträdandet ändras så att den egendom som täcker pensionsansvaret för de frivil-

liga tilläggsförmåner som avses i 7 a § i första hand skall användas för tryggande av pension- er och andra förmåner för dem som avses i 7 b §.

2.

Lag

om ändring av 13 a § lagen om pension för arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut fogas till 13 a § lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/61), sådant detta lagrum lyder i lag av den 30 juni 1989 (605/89), ett nytt 2 mom. som följer:

13 a §	pensionsansvar som följer av de i 7 a § lagen om pensionsstiftelser nämnda frivilliga tilläggsförmånerna skall kunna uppfyllas.
-----	-----
Pensionsskyddscentralen får meddela en i 13 § 1 och 2 mom. nämnd kreditförsäkring som säkerhet för att kraven på täckning för det	Denna lag träder i kraft den
	199 .

Helsingfors den 23 november 1990

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Mauri Miittinen*

1.

L a g**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 2 december 1955 om pensionsstiftelser (469/55) 28 §,
ändras 4 § 2 och 4 mom., 7 § 1 mom. och 26 §
 av dessa lagrum 7 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 10 augusti 1973 (663/73), samt
fogas till 4 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. och det ändrade 4 mom. blir 4 och
 5 mom. och till lagen ett nytt 2 a kap. samt nya 26 a och 26 b §§ som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap

Pensionsstiftelsens tillgångar och bokslut

4 §

Stiftelse är likväl berättigad att, utan att kräva säkerhet, ur sina medel utgiva lån åt arbetsgivare, vilken på lånet och även på annan väg uppkommen gäld till stiftelsen bör erlagga minst så stor ränta, som socialministeriet godkänt för beräkning av livförsäkringsbolagens premiereserver.

En stiftelse har rätt att mot säkerhet låna ut sina medel till arbetsgivaren, som på lånet samt på sådan skuld till stiftelsen som har uppkommit på någon annan grund skall betala minst den ränta som gäller vid beräkningen av det i 7 § nämnda pensionsansvaret.

Om arrangemangen i fråga om säkerheter för placeringar och fordringar som hänför sig till verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare stadgas i 13 § i den lagen.

Socialministeriet äger befogenhet att på ansökan medgiva undantag från stadgandena 1 3 mom.

Social- och hälsovårdsministeriet får på ansökan medge undantag från 4 mom.

7 §

I pensionsstiftelsens balansräkning skall bland passiva upptagas det belopp av stiftelsens pensionsansvarighet, beräknad enligt social- och hälsovårdsministeriets anvisningar, som härflyter av

1) pensioner och andra förmåner, vilka begynt utfalla före bokslutsdagen, och

2) framdeles utfallande pensioner och andra förmåner, till den del ansvarigheten bör anses grunda sig på arbetstagares inom stiftelsens verksamhetskrets tjänstgöring före bokslutsdagen.

7 §

I pensionsstiftelsens balansräkning skall bland passiva upptas det belopp av stiftelsens pensionsansvar, beräknat enligt social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter, som beror på

1) pensioner och andra förmåner som börjat löpa före bokslutsdagen och

2) framtida pensioner och andra förmåner, till den del ansvaret skall anses grunda sig på sådana arbetstagares anställning före bokslutsdagen som hör till stiftelsens verksamhetskrets.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a kap.

**Pensionsstiftelsens frivilliga tilläggsförmåner
och täckningen av dem**

7 a §

Med en pensionsstiftelsens frivilliga tilläggsförmåner avses i detta kapitel annat pensionskydd enligt stiftelsens stadgar än det pensionskydd som uppfyller minimivillkoren i lagen om pension för arbetstagare. Sådana frivilliga tilläggsförmåner som har registrerats med stöd av 11 § lagen om pension för arbetstagare betraktas inte som frivilliga tilläggsförmåner enligt detta kapitel.

7 b §

I fråga om frivilliga tilläggsförmåner skall pensionsstiftelsen täcka minst 75 procent av det pensionsansvar som följer av redan pensionerade personers löpande och framtida pensioner, deras förmånstagares framtida pensioner och andra förmåner.

Den täckning som nämns i 1 mom. skall bestå av

1) obligationer och andra skuldförbindelser som har utfärdats eller garanterats av finska staten, en kommun eller ett kommunalförbund,

2) obligationer hörande till obligationslån som har upptagits av en finsk hypoteksförening eller bankinrättning,

3) fordringsbevis för vilka en finsk bankinrättning är ansvarig,

4) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av inteckning i fast egendom i Finland eller i anläggning på annans mark och i legorätten till själva marken, dock så att stiftelsens fordran samt de fordringar som har samma eller bättre förmånsrätt sammanlagt inte får överstiga 70 procent eller, då det är fråga om ett sådant företags egendom i vilket stiftelsen har absolut bestämmanderätt, 85 procent av det värde som den intecknade egendomen enligt en kompetent fackmans uppskattning kan anses ha,

5) fast egendom i Finland, dock så att det förtecknade värdet och de fordringar till säkerhet för vilka inteckning har fastställts i denna egendom sammanlagt inte får överstiga 85 procent av egendomens värde, beräknat enligt 4 punkten,

6) förbindelser och fordringar till säkerhet

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

för vilka en finsk försäkringsgivare, en av social- och hälsovårdsministeriet godkänd utländsk försäkringsgivare eller pensionsskyddscentralen har beviljat kreditförsäkring eller en finsk bankinrättning eller en av social- och hälsovårdsministeriet godkänd utländsk bankinrättning har ställt bankgaranti,

7) andra värdepapper och förbindelser som med hänsyn till arten och tryggheten kan likställas med dem som nämns i 1—4 punkten och som social- och hälsovårdsministeriet godkänner, eller

8) kreditförsäkring som en i 6 punkten angivna försäkringsgivare eller pensionsskyddscentralen har beviljat eller garanti som en bank har ställt som säkerhet för täckande av ansvarsunderskott som hänför sig till pensionsansvaret.

Stiftelsen skall förteckna den täckning som avses i 1 mom. De värdepapper och förbindelser som ingår i den förtecknade täckningen skall förvaras åtskilda från stiftelsens övriga egendom.

Vad som i 1 mom. stadgas om täckning av en pensionsstiftelsens frivilliga tilläggsförmåner skall i fråga om en i 33 § nämnd pensionsstiftelse tillämpas på arbetsgivarna var för sig.

Social- och hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl medge undantag från 1 mom.

7 c §

Har i bokslutet eller annars konstaterats att pensionsstiftelsen inte uppfyller kraven i 7 b §, skall stiftelsen uppfylla dem inom sex månader, om inte social- och hälsovårdsministeriet beviljar en längre tidsfrist. I annat fall skall pensioner och andra förmåner enligt 7 a § minskas i den ordning som stadgas i 18 §.

26 §

Finner socialministeriet, att pensionsstiftelsens styrelse eller annat förvaltningsorgan förfarit i strid med lag eller stiftelsens stadgar, må ministeriet hos överexekutor anhänga om förbud mot verkställighet av felaktigt beslut. Överträdes förbudet, lände till efterrättelse vad i utsköningslagen är stadgat om överträdelse av förbud, som meddelats genom dom.

Har styrelsen eller annat förvaltningsorgan på sätt i 10 § sägs tillskyndat stiftelsen skada, må socialministeriet vidtaga åtgärd därhän, att allmän åklagare blir förordnad att vid domstol

26 §

Om en pensionsstiftelse inte följer lag, stiftelsens stadgar eller social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter, skall ministeriet uppmana stiftelsen att rätta till saken inom en viss tid, som utan tvingande skäl inte får vara längre än sex månader.

Ministeriet har rätt att förbjuda verkställigheten av ett beslut som stiftelsens styrelse eller något annat förvaltningsorgan har fattat i ett ärende som nämns i 1 mom. Om beslutet redan

Gällande lydelse

utföra av saken påkallad talan om skadestånd eller ansvar; och må styrelsen eller förvaltningsorganet härvid även förpliktas att fullgöra vad som underlåtitis.

28 §

Har pensionsstiftelse icke styrelse eller försummar styrelsen sina åligganden, skall socialministeriet förordna en eller flere sysslomän att handhava stiftelsens angelägenheter, tills ny styrelse blivit utsedd eller den tidigare styrelsen återupptager skötseln av sina åligganden.

Föreslagen lydelse

har verkställts, kan ministeriet lägga stiftelsen att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Ministeriet kan förelägga vite för att förstärka en i denna paragraf nämnd uppmaning eller ett i denna paragraf nämnt förbud. Ändring i ett beslut om föreläggande av vite får inte sökas genom besvär. Länsstyrelsen i Nylands län dömer ut vitet.

26 a §

Om en uppmaning eller ett förbud enligt 26 § inte iakttas, om stiftelsens styrelse annars försummar sina uppgifter eller om stiftelsen inte har någon styrelse, kan ministeriet förordna en eller flera sysslomän att sköta stiftelsens angelägenheter tills saken har rättats till.

Ett ministeriebeslut enligt 26 § eller denna paragraf får verkställas trots besvär.

26 b §

Har styrelsen eller något annat förvaltningsorgan åsamkat stiftelsen skada så som nämns i 10 §, kan social- och hälsovårdsministeriet vidta sådana åtgärder att allmän åklagare förordnas att vid domstol framställa skadestånds- eller straffanspråk i saken. Styrelsen eller förvaltningsorganet kan då även förpliktas att fullgöra vad som har underlåtitis.

(Upphävs)

Denna lag träder i kraft den 199 .
Säkerhet enligt 4 § 2 mom. skall ställas för lån som en pensionsstiftelse beviljar sedan lagen har trätt i kraft.

Stiftelsen skall uppfylla kraven i 7 b § inom nio år från ikraftträdandet så att minst en niondedel har uppfyllts vid utgången av det första kalenderåret, minst två niondedelar vid utgången av det andra kalenderåret och vid utgången av de följande kalenderåren på motsvarande sätt så många niondedelar av täckningskravet som motsvarar det antal år som har förflutit från ikraftträdandet. Social- och

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl medge undantag från detta moment.

Om det i en pensionsstiftelses stadgar ingår bestämmelser, enligt vilka även andra personer som har rätt till sådana frivilliga tilläggsförmåner som avses i 7 a § har samma förmånsrätt till stiftelsens tillgångar om stiftelsen upplöses som de personer som avses i 7 b § eller bättre förmånsrätt än dessa, skall stadgarna inom ett år från ikraftträdandet ändras så att den egendom som täcker pensionsansvaret för de frivilliga tilläggsförmåner som avses i 7 a § i första hand skall användas för tryggnad av pensioner och andra förmåner för dem som avses i 7 b §.
